

ART

Conjunció plaent de dues generacions

■ RAMON M. CARRERA I LÍDIA MASLLORENS
 Galeria: NostrArt, de Girona.
 Dates: Fins al 20 d'abril.
 Obres: Escultures i pintures.

TINA CASADEMONT

■ Introducció necessàriament concisa i contundent: l'actual proposta de la NostrArt permet una degustació artística que s'apropa a la sublimitat. Ens apareixen dos artistes ben dispers generacionalment i disciplinàriament, però ofereixen una conjunció molt ben aconseguida. Si les divergències entre ambdós són tan nímies, com que l'obra de Lídia Masllorens és pictòrica i la de Ramon M. Carrera és escultòrica i la pintora encara no ha posat el tres al davant quan l'escultor és septuagenari, el que veritablement aporta atractiu al conjunt de la mostra és la sensació plaent i de relax que transmeten les produccions dels dos autors. Tot i això, en la primera visualització de l'exposició es fa inevitable sentir-se pres i absorbit per la pintura. Un fet provocat, però, per la seva major exuberància respecte al petit format de les escultures.

Lídia Masllorens (Girona, 1967) s'ha abocat de ple a la temàtica infantil, un món al qual ha arribat com a conseqüència de la seva recent maternitat. Immersa sempre en el tractament de la figura i, en aquest cas, del nen i la mare, l'artista palesa un domini del paper aparentment immillorable. La seguretat que sembla haver aconseguit amb aquest suport l'ha dut a experimentar amb la fusta i, si bé amb aquesta base els entorns no estan tan ben tractats, obté molt bons resultats en l'aspecte cromàtic. Els prota-

Homenatge a Yepes, de Ramon M. Carrera, i una de les maternitats que presenta Lídia Masllorens.

gonistes de les obres evocuen la fascinació de l'autora per la figura noucentista, i deixa que siguin els fons paisatgístics els que revelin la modernitat de la seva pinzellada. El recurs de les túniques transparents per vestir els infants i permetre entreveure les formes arrodonides dels seus cossos és fantàstic. I més trets esmentables per meritoris són la mirada i la postura protectores de les mares,

així com adequadament infantils són els gestos dels nens. Lídia Masllorens és, sens dubte, un nom a tenir en compte.

D'altra banda, Ramon M. Carrera (Banyoles, 1925) presenta una dotzena de treballs. Conegut com a autor de l'àngel del campanar de la catedral de Girona i per les seves creacions de caràcter clàssic i de caire religiós, darrerament s'ha estrenat en un

vessant estilístic ben diferent, concebut a partir de la sintetització formal de les seves figures. A través de terrisses policromades i de porcelanita amb acabat amb talla, construeix els seus personatges *Contemplant*, *Descansant*, de *Meditació* o *Mirant amunt*. I a escala 1:3 presenta la maqueta de l'*Homenatge a Mn. Baldri Reixac*, que properament s'instal·larà a Banyoles.

Jugant en els camps de la realitat

■ QUIM HEREU
 Galeria: Can Ginebreda, de Porqueres.
 Dates: Fins al 29 d'abril.
 Obres: Pintures i escultura.

T.C.

■ Si llegiu aquestes línies abans de la una del migdia i teniu temps i transport per arribar-vos al quilòmetre 25,5 de la carretera de Mieres a Porqueres, no vacil·leu a arribar-vos-hi, perquè, a banda que deixar-se caure pel bosc de Can Ginebreda sempre és una proposta a tenir en compte, avui, a l'hora esmentada, podeu assistir a la inauguració i la col·locació d'una escultura a tenir en compte d'un artista a tenir en compte. Apassionat per la pintura des que va néixer i conductor de pinzells des que va tenir prou força per agafar-los, Quim Hereu (Girona, 1963) presenta la seva primera creació escultòrica. Després d'haver-lo dibuixat durant anys en una munió incontrolable de papers, Hereu es va decidir a immortalitzar a «en Prou!» amb fang cuit i patinat, i ara quedarà definitivament integrat en el bosc d'en Xicu —«el millor lloc on pot estar». El fet d'haver-lo acompanyat en tants esbossos i estudis fa que l'artista parli d'«en Prou!» amb una familiaritat inevitable, però el cert és que es tracta d'una figura que, tot i el seu aspecte patètic i angoixant, de seguida et transmet una tendresa impactant. Els seus dits allargats enfonsats en les temples, els seus exorbitants i decaïents

ulls, el crit silenciós i esfereïdor que dibuixa la seva boca, el seu cos famèlic i amb un peu damunt l'altre han evocat a més d'un «l'angoixa dels països oprimits», i això ha fet que, al nom de *Prou!*, el seu progenitor li afegís el cognom d'*El crit del tercer món*.

Coincidint amb la presentació d'aquesta sorprenent escultura, Quim

Hereu també inaugura una mostra pictòrica a la sala d'exposicions del restaurant de Can Ginebreda.

Jugant amb la figuració i l'avantguardisme, aquest gironí actualment establert al Pla de Martís obté unes produccions surrealistes, màgiques i oníriques fruit de la imaginació i l'acurada i superba tècnica del pintor: «Sóc dels artistes que miren cap endins», explica, però no és dels que recorren a aquest procés de subjectivització per defugir la realitat, sinó que és a partir de la bellesa que veu i de l'atracció que sent per la realitat que elabora les seves peculiars irrealitats pictòriques. Si en el laboratori dibuix i la meticulosa pinzellada no té res a envejar als pintors més talentosos, en el tractament de la llum i l'estructuració dels elements configuradors de l'obra és on es guanya els elogis més contundents. I si la pintura és recomanable, els títols no tenen pèrdua.

Quim Hereu, amb el seu angoixant i entenedidor *Prou!* (o *el crit del tercer món*), instal·lat, des d'avui, al bosc de Can Ginebreda. Foto: XICU CABANYES.

Caixa de Terrassa mostra el realisme màgic de Karl Oppermann

T.C.

■ Terrassa.— El centre cultural de Caixa de Terrassa mostra aquests dies, fins a final de mes, una trentena de les obres més recents de Karl Oppermann. Nascut el 1930 a la part soviètica d'Alemanya, Oppermann es va establir a la part occidental de Berlín i molt aviat va ser conegut fora de les fronteres alemanyes. Des del 1988 combina les seves estades a Berlín amb el seu taller barceloní. Precisament, els treballs que presenta en aquesta exposició han estat creats en aquest estudi. En un estil considerat continuador de l'expressionisme alemany, l'artista reflecteix la realitat de l'Alemanya oriental nazi, ja amb la imatge d'uns uniformats funcionaris del partit, de representants de la dictadura policíaca o de vells camarades prenent cervesa. Amb un component crític i humanista, que sovint desagrada les forces polítiques del seu país, Oppermann analitza les característiques més penetrants d'aquesta societat, com ara l'esperit burges, l'absurd, el fanatisme i el color polític.

La línia pictòrica de l'artista es defineix en el marc del realisme màgic. Per un costat, atorga interpretacions oníriques als paisatges, arquitectures i objectes reflectits; i per l'altre, transmet la realitat pictòrica a través de les seves reflexions. D'aquesta manera, el seu procés interpretatiu oscil·la entre una impressió visual màgica i una transposició mental.

El Museu Picasso dedica una exposició a Vladimir Tatlin

■ Barcelona.— El Museu Picasso de Barcelona inaugurarà dimarts una exposició dedicada a Tatlin, que es podrà visitar fins al 25 de juny. La mostra, la més ambiciosa que s'ha realitzat d'aquest artista a Catalunya, presentarà dues-centes obres seves, entre pintures, dibuixos, contrarelieus, gravats i algunes reconstruccions, que reflectiran l'evolució artística d'un dels homes que més ha contribuït a l'ampliació conceptual de les fronteres de l'art i en l'experimentació matèrica.

Vladimir Tatlin (Moscou, 1885-1953) va ser pintor, arquitecte, dissenyador i escenògraf pioner de l'art abstracte i líder de l'art d'avantguarda rus, en què va encetar una nova via, el moviment constructivista. Autor d'idees originals, de creativitat desbordant i de personalitat marcada, Tatlin va tenir un paper decisiu en el món artístic de la seva època, gràcies, en bona part, a la gran tasca pedagògica que va desenvolupar al llarg de la seva vida en diferents centres d'ensenyament públic. / T.C.

Pep Admetlla exposa «Raó i emoció» a La Columna de Girona

■ Girona.— El gironí Pep Admetlla mostra aquests dies una petita selecció del seu treball artístic, recollida sota el títol de *Raó i emoció*, al restaurant La Columna de Girona. Amb aquesta mostra, que es podrà visitar tot el mes d'abril, l'artista vol demostrar, tal com ha escrit Josep M. Fonalleras, que «és a través de la raó o de l'emoció que una obra d'art, una peça musical, un poema incideixen d'una manera efectiva en la nostra sensibilitat». / T.C.